

ZARJA

Izhaja vsako soboto zjutraj.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica dei Fabri, št. 2, III.

Tja je treba nasloviti vse roko-
pise, ki naj se objavijo v listu.

Rokopisi se ne vračajo. —
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo.

Poštno - hranilnišnega računa
štev. 64439.

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica delle Poste štev. 9. Spre-
jema naročnino, inserate in
reklamacije. Naročnina „Zarje“
je za vse leto naprej po pošti
K 6. — za pol leta K 3.

Posamezne številke po 6 vin.

Cena inseratom je 10 vin. za
enostopno peti vrsto. Pri več-
kratnem objavljenju primeren
popust.

Našemu svobodomisel- nemu dijaštvu!

Naše načelo je o nasprotniku mi-
sliti in ga soditi najboljše. Tudi
tržaško in istrsko svobodomiselno di-
jaštvo najde v nas objektivnega pro-
tivnika. Ne moti nas, da ravno med
mladimi inteligenti naša borba za
krščansko-demokratske ideje zadeva
ob največji odpor, tudi zasmehovanje
nas ne iznenadi. Vse to stavljamo na
račun mladeniške živahnosti, tiste
temperamentnosti, ki je, čeprav več-
krat naravnana brez velike lastne
krivde na napačno smer, vendarle
vsled svoje globoke uverjenosti sim-
patična.

Zato nas pa nekateri pojavi med
našo svobodomiselno mlado inteligenco
bolé. Bolé — to morebiti ni pravi
izraz, ker politike nobena stvar ne
sme boleti, ampak iz vsake mora
znati izkovati zase korist. Recimo, da
se nam ti pojavi zdé čudni.

Kako to, vprašamo, da v javno-
sti mnogo naših „mladih inteligentov“
tako rado in skoro bi rekel dosledno
zatajuje svoja načela. Če n. pr.
kak narodni prvoboritelj iz stare šole
taji potrebo in celo faktični obstoj
načelne ločitve v narodu, vsi mu ver-
jamemo — dični starini — da res
misli, kar pravi, čeprav ni res, kar
misli. Toda če mi pride nasproti mlad
dijak, ki srka veno ob njenih izvir-
kih, ki se nikakor varati ne more,
da loči ves narod, kjerkoli, globoko
pretržina v krščanskega in „svobodo-
miselnega“, pa mi začne dopovedovati
da v Trstu in Istri ni tega, da je
narodnostna ideja obsežna in krepka
dovolj, da ni drugih treba, potem si
nehote mislim: Prijatelj, ti lažeš; ne
meni, ker se nalagati ne dam, ampak
sebi, in sicer tako lažeš, da, čeprav
napol veruješ, napol pa vendar ne
veruješ. In tako — recimo labilno —
dušno stanje je zelo hudo za mladega
človeka, ki hoče jasnih ciljev pred
seboj, da se more odkrito zanje bo-
jevat.

Prijatelj! Poslušaj! Ti vendar
misliš, da Bog ni tak ali vsaj ne čisto

tak, kakor ga krščanstvo veruje in
dokazuje. In, dasi se ti morebiti zdi,
da biva Bog, meniš, da je modernemu
naziranju prikladnejše misliti, da nje-
govega obstoja razum ne more spo-
znovati. Zato občuduješ Darwina. Ne
zato, ker je učil razvojnost živali in
človeka — saj veš, da se iz tega ne
da več kovati kapital proti krščan-
stvu — zato ti je drag, ker je izpo-
vedal agnosticizem, nespoznavnost.
In zato vero pripisuješ zgolj čustvu
in z Harnackom praviš, da je vse
bistvo krščanstva v tem izraženo, da
čutimo v sebi „sinovstvo božje“.

In kar se tiče Krista — ali mi
moreš, ne da bi se zlagal, zagotoviti,
da ga imaš za Boga? Seveda mu neke
božanstvenosti ne moreš odrekati, saj
bi potem niti moderen več ne bil —
o modernost, kako se menjaš! — toda
to božanstvenost umevaš, kakor sam
hočeš. Božanstvenost — to je nad-
človečnost, ženialnost, utrinjanje ve-
čno snujoče svetovne misli, itd. itd.
Vidiš, to je tvoja vera.

In človek? Mar je od Boga od-
rešen, od njega odkupljen? Grehu
izvirno zaslužjen in vendar vsled
božje milosti dedič večnega blažen-
stva? Kaj še! Človek ni zgolj po
snovi, tudi po duhu je stvor natore-
kipni pojav — delček vsebožanstva,
obenem pokoljenec živali — dober že
spočetka, kakor je narava dobra. —
Kaj greh? — Le, kar škoduje zdravju,
kar slabi pasmo, kar je v kvar kul-
turnemu napredku — le tega se ne
sme storiti. — Uživaj torej, kolikor
je prav, ne čez mero, da ne okužiš
svojih potomcev. Glej prijatelj, to je
zate človek.

Pa ti se izgovarjaš, mladi inteli-
gent. Kaj verstvo! Mogoče res, da o
meni prav sodiš — tako mi porečeš
— mogoče, da jaz za svojo osebo ne
verujem ali vsaj ne veliko, toda kaj
ima to z narodovim javnim, politič-
nim življenjem opraviti? Vera je za-
sebna reč.

Tako? Če bi versko prepričanje
bilo podobno prebavljanju ali bi se
dalo primerjati vsakratni sezonski
modi, potem imaš čisto prav. Pa ni
tako! Verski nazor je svetovni

nazor. Versko prepričanje razlaga
ves svet, obsega ves svet, preobrazuje
ves svet. Ni moč vere zakleniti v
mežnarijo, ne zašiti jo v roket, kakor
ni moč brezverske misli omejiti na
kavarno. Verstvo in brezverstvo —
oboje je životvorno, se hoče dejan-
sko uveljaviti, življenje preobraziti.
In prva politična vprašanja so vpra-
šanja verstva! Ali se ne suče
politiško vprašanje okoli
šolskega in cerkvenega? —
Kajti cerkev in šola sta, ki vzgajata
politike, može narodu, preobrazova-
telje človeštvu! In glede šole in cerkve
nimaš političkega programa, kaj?

Toda, Vi pravite: Prav imaš,
neko svetovno naziranje treba imeti.
Inamo absolutno narodno. — Ne ra-
zamemo vas, prijatelji. Že s tem, da
hočete verstvo izključiti iz javnega
življenja in snovanja, na njegovo me-
sto pa postaviti absolutno narodnost,
sami izpričujete, da gre ta vaša ideja
proti verski. Drugače bi je ne odri-
vali tako dosledno in krčevito. Sicer
pa vas izdaja karakteristikon: a b-
solutna narodnost. S tem hočete
reči: Moderni Slovenec naj veruje
izključno v narod, le vanj upa,
zgolj njega ljubi. To pa je nemo-
goče. Človek ni samo pripadnik te
ali one pasme, ampak še nekaj več:
pripadnik vsega kulturnega člo-
veštva. Največje kulturne pridobitve
so skupna last človeštva, ne poedinih
narodnosti. Ni slovenskega Boga, ka-
kor ni slovenske descendenčne teorije,
ni slovenskega socializma kakor ni
slovenske morale. In če pravimo na-
rodna kultura, moramo pa vedeti, da
je kultura nad narodom. Kdor se z
absolutno narodnostjo prepaja, ta
hoče le samega sebe slepiti.

In to je, česar ne razumemo pri
mladi tržaški generaciji. Dr. A. Der-
mota je svojčas iz Voloske pisal v
„Slovanskem prehledu“, da se istrska
mladina že loči v dva tabora. Zdaj
pa se je v Pazinu tudi že osnovalo
katoliško izobraževalno društvo. Quid
novi? Moralo je priti. Zdaj pa beremo
v „Edinosti“ dopis, o katerem se go-
tovo ne motimo, da je prišel iz di-
jaških krogov. Tu pravijo, da ni v

Pazinu liberalcev, češ, saj so vedno
delali ramo ob rami z duhovščino in
obsojajo prej ko slej ostudni boj na
Kranjskem

Če bi ta logika prišla iz starih
možgan, bi se ji ne čudili — ampak,
če se je izsnovalo to iz prožnega
mladega duha, potem tega ne razu-
memo. Kako morejo prvič „takozvani“
istrski liberalci soditi, ali je bilo krš-
čansko društvo potrebno ali ne? Ali
imajo oni monopol za tako presojo?
In če pravijo, da načelnega boja na
Kranjskem ne razumejo, ga pa razu-
mejo tisti, ki so krščansko društvo
zasnovali in to je zadostni dokaz.
Kajti to je dovolj, da je že veliko
krogov v Istri, ki ne mislijo več tako
kakor dosedanj. Krščansko društvo
v Pazinu je zato potrebno, ker je
nastalo. V njegovem obstoju je nje-
gova potreba. Enakomisleči se morajo
med seboj in ne z drugimi združevati.

Gospodje, ki Masaržyka poslušate,
berete Drtinov „Razvoj evropske mi-
sli“, občudujete naravoljublje Viljema
Bölsche, avtonomno moralnost Ellen
Keyeve i. t. d., ali se vam ta pisava
„Edinosti“ ne stedi? Ali ne čutite tu
dvomnja, neodkritosti, samova-
ranja? Ali ni grdo in ne zadene pri
vseh poštenih ljudeh le na zaničevanje,
ako kdo, ki stoji na stališču evolu-
cionistiške prosvete — kakor n. pr.
vi — proglašja, da je krščanskega
mišljenja in igra tako dvojno vlogo?
Saj položi vsakdo v krščanstvo, kar
sam hoče. In zakaj trdite, da niste
proti veri, pač pa proti cerkvi? Ali
ne veste, da je za kristjana ravno
cerkev njegova vera? Da je cerkev
le takorekoč socializacija, organizacija
vere? Čemu nosite dva obraza, go-
spodje?

Mi pa še danes zaupamo v moštvo
in odkritost naše mladine. Tisti, ki
so naši, se bodo našim vrstam pri-
klopili, tiste pa, ki niso, opominjamo,
naj bodo tudi nazunaj to, kar so v
svojem srcu. To je pravo mladenišvo!
Tiste, ki so še tako nesamostojni, da
sledijo, nezavedajoč se nekonsekv-
tosti, stari ideologiji, izločite iz sebe;
tisti, ki nič ne mislijo, pa itak nič
ne štejejo. Potem šele bo mogoče lep

LISTEK

Povodenj.

Iz spisov Kristofa Šmida, prosto poslovenil Fr. Salezij.

VI.

Oče in sin se spoznata.

Gospod Svetličič in soproga sta čakala z
večerjo, dokler ne bo prišel Danilo. Danilo
je peljal tujega moža v obednico k njima.
Gospod Svetličič je bil precej nevoljen, ker
ga tako dolgo ni bilo domu, ter ga je resno
pokaral. Da bi se opravičil, je povedal Da-
nilo, kaj se mu je pripetilo s psom, ki ga je
zadrževal, da ni mogel priti o pravem času.
Gospod se je nekoliko pomiril, vprašal pa je
potem tujca, kedaj in kako da je izgubil
svojega psa. Vidno ginjen pripovedoval je
mož, kako mu je v oni grozni noči narasla
Drava vzela ne samo zvestega psa, marveč
tudi ljubljenega otroka z zibeljo vred. Obema
h krati, gospodu in gospe je šinila v glavo
misel: kaj pa ko bi bil oni otrok najin reje-
nec Danilo? Vjela sta se z očmi in precej
razumela drug drugega, in že je hotela gospa
Ida nekaj spregovoriti. A soprogo jo je pre-
hitel. Kot previden mož in previden trgovec
se je hotel prej natanko prepričati, koliko je
na vsej stvari resnice. „Danilo“, reče, „pojdi
v pisarno in takoj naredi vinskemu trgovcu
Primožiču račun, kajti jutri odpotuje na vse
zgodaj“. Danilo gre v pisarno, gospod Svetli-
čič pa je izpraševal tujca, kako mu je ime,
kako se imenuje njegova domača vas, kate-

rega dne in leta da je bila ona velika povod-
denj, in mnogo drugega. „Povejte še to“,
pravi, „ali je imel pes kako ovratnico?“

„Da, imel jo je“, odgovori oni, „iz rude-
čega usnja je bila. Na kovinasti pločici pa
ste bili vrezani začetni črki mojega imena
M. E., Martin Erjavec“.

Kakšna pa je bila zibelka, v kateri je
ležal otrok? oglasi se gospa Svetličičeva.

„Bila je iz jelovega lesa, pa prav lepo
rudeče in višnjevo pobarvana“, odgovori mož.
Gospod in gospa dolgo časa opazujeta in
gledata njegove oči in njegovo obličje. Čeprav
so mu skrbni in nadloge hudo nagubale
lice, vendar sta našla, da mu je Danilo jako
podoben. Možu je bilo že kar sitno, ker sta
ga gledala tako nepremično, ne da bi kaj
govorila.

„Prav čisto nič ne dvomim več“, spre-
govori slednjič gospod: „Vaš sin, ki ga je
pred 13 leti voda vzela in odnesla, ni utonil,
marveč še živi“.

„Kaj, kaj?“ zavpije mož ves presenečen
in začuden. „O, kje je vendar? Peljite me
tako k njemu!“

„Videli ste ga že danes“, odgovori mirno
gospod Svetličič: „mladenič, ki vas je pripe-
ljal sem, ta je Vaš sin“.

„Kaj, ta mladi, lepo oblečeni, prijazni
gospod — moj sin? Jeli to mogoče? O Bog,
kako čudovita je to stvar!“ To reče,
sklene roki in dolgo časa zre nepremično pred
se, potem pa se mu udero obilne solze po
zagorelih licih.

Ko se je razjokal, vpraša: „Kako je bil
pa rešen? Kako je vendar prišel v tako do-
bro hišo?“ Gospod je natanko povedal, kako
je zvesti pes pomagal rešiti otroka.

Potem pa nadaljuje: „Vzeli smo ga za
svojega sina in ga odgojili. Bil je vsikdar
jako priden in napravil je nama že mnogo
veselja. Ker nismo vedeli njegovega krstnega
imena, smo mu dali ime Danilo. On sam nič
ne ve, da ni najin pravi sin, ampak ima
naju za svoje rodne starše. Predno mu po-
vem to resnico — in povedati mu jo sedaj
moram — ga pa hočem malo pripraviti.
Tudi Vam prijatelj, treba nekoliko miru, da
se okrepčate. Danilo prihaja, ga že slišim.
Stopite ta čas v stransko sobo!“

„Prav rad“, odgovori razveseljen oče; „se
bom mogel sajna tihiem in kleče Bogu zahvaliti
za neizmerno veselje, ki mi je je pripravil“.

Danilo vstopi in poda gospodu Svetličiču
spisani račun. Ker ptujca ni bilo več v sobi,
pač pa je pudelj ležal pod mizo, vpraša:
„Ljubi oče, sta se domenila z možem?“

„Ljubi Danilo“, pravi gospod Svetličič,
„sedi k meni; imam ti povedati nekaj važ-
nega“. Ko je omenil par navadnih zadev, je
rekel važno in počasi: „Mene in mojo soprogo
si imel dosedaj za očeta in mater ter si naju
tako tudi klical, a midva nisva tvoja roditelja“.

Danilo je kar osupnil ob teh besedah,
dolgo časa kar besedice ni mogel spregovoriti.
Slednjič reče: „O preluba rednika, koliko
neštevilnih dobrot sta mi izkazala v tolikih
letih! Kako pristržno sta me ljubila; mene
najdenčka sta vzela za svojega lastnega sina!
Vse svoje življenje Vama bom hvaležen za
to iz vsega srca. Pa zakaj sta mi povedala
to skrivnost šele sedaj? Ali me mar mislite
zapoditi, zavreči? Kaj sem vendar storil hu-
dega? S čim sem vaju razžalil?“

„Nič se ne boj“, tolaži ga gospod Svet-
ličič, „nisi naju žalil in tudi zapodila te ne

bova. Pa poslušaj, še nekaj moraš izvedeti.
Ti si tisti otrok, ki smo ga rešili iz valovja
narasle Drave; tuji mož, na katerega si na-
letel ob reki, ta je tvoj oče“.

„Ta?“ čudi se Danilo; „no, saj je jako
dober in pošten mož, tako mi pravi oko
in srce“.

Gospod Svetličič je hotel mladeniča djati
na poskušnjo. „Dober in pošten mož je, go-
tovo; a silno siromašen je, ti pa si postal
po naši skrbi bogat. Kaj ti more pomagati
in koristiti? In v svoji siromašni, ponošeni
obleki bi ti ne delal posebne časti. Mislim sem
toraj, da je najbolje, ako mu dam nekaj de-
narja ter ga pošljem domu“.

Danilo skoči kvišku, da pade stol po
tleh, in zakliče: „Pa ga vendar nisi poslal na
ladijo? Moj Bog! Prosim te, pusti me, da
grem takoj za njim. Srčno rad bi še enkrat
videl njegov očetovski obraz in se razjokal
na njegovih prsih. In če tudi bi bil največji
siromak na svetu, moj oče je! Ne sramujem
se ga in če vidva, ljuba rednika, dovolita,
mu dam vse svoje lihranke“.

Stari Martin je stal v sosednji sobi.
Duri so bile malo odprte in tako je slišal
vse, kar je govoril Danilo. Hitro vstopi in
pristopi k sinu in zakliče: „Moj sin!“ Danilo
vsklikne ves ginjen: „O moj, ljubi oče!“
Objela sta se in jokala samega veselja in sreče.

VII.

Dobrohotnost in hvaležnost.

Gospa Svetličičeva je velela hišni, naj
pogne še za enega gosta ter povabila očeta
Martina k večerji. Gospod Svetličič in Martin
sta se ves čas razgovarjala prav živahno, in

in plodonosen boj duhov z nedvo-
umnimi cilji. Marsikje se bi potem
tudi lahko našli skupaj — ampak
tako, kot je zdaj, je **nevredno mla-**
dine! Več resnosti, menj veseljaštva,
več telesne in dušne abstinence, več
načelnosti — mladi prijatelji —
pa boste tudi sami s seboj bolj za-
dovoljni!

„Velik moment“.

(Konec.)

Organizacija je napravila
močno socialno demokracijo; organi-
zacija je privedla S. L. S. na Kranj-
skem do zmage; krščanski socialci
po drugih avstrijskih deželah bi ne
zmagovali, ako bi ne bili organizirani.
Tako mora biti tudi pri nas. Učiti,
buditi ljudstvo in potem organizirati!
Vemo, kaj plaši mnogo naše somiš-
ljenike. Začetek. Res je ta težak, in
človek doživi mnogo razočaranj, toda
začeti je treba enkrat, in ne ob-
upati. Mi ne moremo in ne smemo
spati, ko vidimo, kako se že giblje
tužni Korotan, kako je sedaj živahno
na Goriškem. Med nami je, žalibog,
preveč črnogledov, pa premalo zaved-
nosti in inicijative. Marsikateri
ima dobro voljo, pa med tem, ko
študira, tuhta in premišljuje, kaj in
kako, ga pa že sovražnik — prehití.
Le učimo se agilnosti od naših na-
sprotnikov. Ko bi se mi toliko trudili
za dobro stvar, kakor se oni za slabo,
ko bi bili mi tako požrtvovalni in pa
recimo tako — brezobzirni kakor oni,
bi bilo tudi pri nas v vsakem oziru
bolje. Torej, zadnji čas je, da se
vzbudimo iz spanja in gremo delat
med ljudstvo za ljudstvo!

Razven na organizacijo, polaga
pisec „Velikega momenta“ veliko važ-
nost na dijaško gibanje. Z vso
pravico! Dijaštvo prihaja zlasti v
počitnicah med ljudstvo. In kakršnega
mišljenja je to dijaštvo, take nazore
širi med ljudstvom. In če se ozremo
na delovanje pretežne večine dijaštva
v naših pokrajinah, moramo zatrditi,
da ono okužuje naše ljudstvo s sla-
bimi nauki. Večina slovenskega di-
jaštva je v radikalnem taboru. Radi-
kalni študentje so pa brezverci in
nasprotniki katoliške cerkve. Dokazi:
njih udeležba pri lanskem shodu svo-
bodomislecev v Pragi, njih resolucija
v Celju za brezversko šolo, shod slov.
svobodomislecev v Ljubljani, katerega
večino so tvorili radikalni dijak, njih
list „Omladina“ itd. Naše primorsko
dijaštvo je organizirano v društvih
„Balkan“ in „Istra“. Tudi ti dve dru-
štvi sta radikalni. Sicer se le ti bra-
nijo z vsemi štirimi in trdijo, da ni
res, če jim mi očitamo, da so na-

sprotni veri, toda to nam ne zabra-
njuje, da bi jih merili z drugim me-
rilom kot „Slovenijo“, „Tabor“ i. t. d.
V „Zarji“ smo se že večkrat pečali z
njimi in jim dokazali iz njihovih del,
da so škodljiva veri. Njih knjižnice,
razne njih prireditve, dogodki ob
ustanovitvi društva „Istra“, surova
agitacija med srednješolci, zlasti pa
duh, ki vlada med našim dijaštvom
popolnoma opravičuje naše trditve
in našo pažnjo, ki jo posvečujemo
njih gibanju. Toda ni zadosti, da
samo gledamo na prste tej agita-
ciji, ampak zasnovati bo pa trebalo
zdravo protia agitacijo. Mož,
ki bo to storil, bo storil veliko delo,
Bogu ljubo, mladini in narodu ko-
ristno.

Pažnjo je treba posvetiti tudi
učiteljskemu gibanju. Skoro vse
naše učiteljstvo je v „Učiteljski Zvezi“.
Niti dobrih med njimi ne moti to,
da se je ta „Zveza“ na neki skupščini
izrekla za svobodno (t. j. brezversko)
šolo in se s tem postavila v proti-
slovje z državnim zakonom, ki zahteva
versko-nravno vzgojo. Ne moremo si
misliti, da bi si učitelji ne bili tega
svesti. Da dobro vedo, pri čem da
so, so pokazali zlasti s svojim naspro-
tovanjem proti upeljavi šolske maše.
Naše učiteljstvo ne čuti in ne misli
z nami, zato pa je potrebna — po-
zornost!

Protialkoholno gibanje!
Pijančevanje, to je rak rana tudi
našega ljudstva. Saj posledice neiz-
mernega uživanja alkohola od strani
našega ljudstva so strašne. Ginevanje
verskega duha, strašno bogokletje,
nenravnost, zakonsko nezvestoba, po-
manjkanje značajnosti, podivjanost
mladine, ničvredno domačo vzgojo,
sploh duševno in materialno revščino,
ima na duši alkohol. Da napolnjujejo
v Trstu pisarne in urade večinoma
Slovenci iz drugih slovenskih dežel
in ne domačini — okoličani, temu je
kriv — alkohol. Res je, da so naše
šolske razmere silno mizerne, toda to
ni ne jedini, ne glavni vzrok, da oko-
lica ne producira skoraj nič inteli-
gence, ampak — alkohol. Da tako
ljudstvo ni zmožno, umevati krščan-
skih idealov in se zanje ogrevati ter
se pusti pitati s praznimi frazami, je
umevno. Iz tega sledi, da je nujna
potreba predvsem nastopiti za ome-
jitev pijančevanja.

Zaključujemo naša razmišljanja.
Iz zgodovine kranjske ljudske stranke
ali iz boja kranjskega krščanskega
ljudstva, ali, da govorimo v žargonu
„Edinosti“ iz kranjskega prepira učimo
se zidati našo bodočnost.

 Širite ZARJO

Martin je bil gospodu čedalje bolj všeč, ker
je bil razumen in pošten mož. Vprašal ga je
tudi, čemu se je podal na tako dolgo pot?
Martin je pripovedoval, da mu je v Slavoniji
pripadla mala dedščina po nekem daljnem
sorodniku. Sedaj pa se je podal na pot, da
dobi dotično dedščino. „Pred ono nesrečno
povodnjo“, pripovedoval je Martin, „bil sem
še precej premožen. A ta velika nesreča me
je uničila skoro popolnoma. Hišo in hlev sem
moral sezidati popolnoma z nova, in naku-
piti je bilo treba orodja, živine, posodo in
sploh vse, kar se rabi pri vinogradništvu. In
tako sem zlezal v dolgeve nevede kedaj in
kako. Naslednje dve leti mi vinograd ni po-
plačal truda in dela, ker mi je vzela pozeb
ves pridelek. Tudi poslej je bilo le malo do-
brih vinskih letin. Noč in dan sem se trudil
in potil, tudi žena si ni dala ne miru ne po-
čitka z beljenjem platna, varčevala sva kar
se je le dalo, a vkljub temu se kar nisem
mogel izkoptati iz dolgov. Lahko torej razu-
mete, da me je razveselila vest o dedščini:
par sto goldinarjev naj bi dobil. A gosposke
tam doli v Slavoniji se nekaj branijo izpla-
čati mi denar. Zato sem sklenil iti sam tja
doli, in upam, da bom dobil denar.“

„Gotovo imate seboj vse potrebne listine“,
pravi gospod Svetličič.

„Kajpada“, reče Martin, izvleče iz notra-
njega žepa cel šop listin, ter jih da gospodu
Svetličiču. Ta jih hitro a vendar pazno po-
gleda. Njegovo vajeno oko je takoj spoznalo,
da ima Martin pač pravico do dedščine, a
malo upanja, da bi jo dobil; če jo pa že
dobi, bo moral plačati veliko odstopkov. Hitro
je izračunal, da bo Martinu ostalo od ded-
ščine prav malo denarja, ker bo veliko po-

stroške. Gospod Svetličič pa je bil ne samo
bogat in razumen, ampak tudi plemenit mož.
Dejal je: „Veste kaj prijatelj, ubogajte me,
kar vam svetujem. Pot v Slavonijo je še
dolga in neprijetna; potem boste tudi tam
precej časa zamudili, ko boste čakali, da vam
izplačajo ves denar. Jaz vam izplačam toliko
kolikor znaša cela dedščina; vi pa daste meni
pooblastilo, da potegnem denar pri sodniji,
ko bo vsa razprava dokončana.“

Seveda je bilo Martinu s tem silno
ustrežno in hvaležno je vzprejel dobrohotno
ponudbo gospoda Svetličiča, vendar pa še
prav ni zapopadel, kako veliko uslugo mu je
storil plemeniti gospod, ki mu je več ko tri
četrtine denarja lahko rečemo — podaril.

Ko sta tako dognala denarne stvari, za-
čela je gospa Svetličičeva, tudi jako plemen-
ita žena, Martina ljubeznjivo izpraševati po
ženi in otrocih. Rekla je: „Glejte, sedaj ko
vam ni treba hoditi v Slavonijo, ostanite par
dnij pri nas. Danilo vas bo potem spremlil
domu in ostanite nekaj časa pri vas. Našel je
svojega očeta, in to je zanj velika, vesela
sreča; naj vidi tudi še svojo ljubo mater,
da bo sreča popolna, ter svoje brate in se-
stre, da bo veselje še večje. Da se boste s
svojim sinom lepo peljali domu, bova že mi-
dva z mojim možem preskrbela.“

Martin je bil ves iz sebe radi tolike do-
brotljivosti in ni vedel, komu in kako bi se
zahvalil. Samo to je govoril v enomer in
nešteto krat ponavljal, da še nikdar ni videl
tako dobrih ljudi. „Ne morem biti ljubemu
Bogu zadosti hvaležev, da mi je rešil tako
čudovito mojega sina smrti v vodi, ga pri-
peljal k dobrim ljudem, ki so ga vzgojili
tako dobro, ter dal tudi meni doživeti to

Politične vesti.

AVSTRO - OGRSKA.

Torej dne 10. marca se zopet snide
državni zbor. Bo-li deloval ali ne? Kdo ve
danes to? Najbrže bo zborovanje zopet
hrupno. Vlada je s preiskavo proti narodnim
socialcem na Češkem izzvala vso češko jav-
nost, in nje poslanci, zlasti radikalni in agr-
arni bodo najbrže iskali in tudi našli prilike,
da bodo dali duška svojemu ogorčenju. Res,
da dosedaj še ni določevala o svoji taktiki
„Slovanska jednota“, v kateri so združene
vse slovanske stranke razun Poljakov, torej
tudi češki radikalci in agrarci, a nam se zdi
skoro neverjetno, da ne bi ti pričeli zopet z
obstrukcijo. V četrtek se snide izvrševalni
odbor „Slov. jednote“, ki se bo posvetoval o
faktičnem postopanju nasproti vladi in dru-
gim strankam v zbornici. Druge slov. stranke
„Slov. jednote“ radi čeških radikalcev in
agrarcev niso za obstrukcijo, ampak le za
opozicijo. Katera struja zmaga, se ne ve.
Želeti bi bilo, da se posreči zmernejšim ele-
mentom, pomiriti radikale. In to iz več
razlogov: Nemci zavračajo vso krivdo, da
državni zbor ne deluje, na Slovane. Največjo
korist pa od tega, da državni zbor deluje,
imamo Slovani. Nemci imajo itak skoro vse
višje in nižje uradništvo na svoji strani, mi
Slovani imamo pa samo drž. zbor. Dalje, če
češki radikalci in agrarci hočejo na vsak na-
čin obstruirati, je obstanek „Slov. jednote“ v
nevarnosti, ker zelo dvomimo, da bi se iz-
rekle druge stranke za to skrajno orožje. Od
razpada „Slov. jednote“ pa bi imeli zopet le
Nemci dobiček; to se da sklepati iz njihovega
strahu pred združenimi Slovani. Državni
zbor bo moral najprej voliti zopet predsed-
nika, podpredsednika in odseke. Predsednik
postane namesto dr. Weisskirchnerja zopet
nemški krš. soc. dr. Pattai. Za podpredsed-
nike in člane odsekov bodo pa zopet izvoljene
poprejšnje ličnosti. Vlada bo predložila zbor-
nici predlog o vojaških novicah in o po-
državljenju železnice. Ako bi pa zbornica
ne mogla delovati zaradi obstrukcije, tedaj bo
drž. zbor zopet zaključen. Baron Bienerth bi
pa vladal s pomočjo § 14. — Madžari bi
radi imeli sami svojo državno banko ali pa
vsaj tako, da bi Avstrija plačevala, oni pa
ukazovali. To je zahteva Košutove stranke,
ki je pa zadela ob hud odpor avstrijske vlade
in ogrskega — kralja. Vsi mogoči politiki in
ministri ogrski so bili že zaradi te banke pri
cesarju, pa niso dosegli nič. Slednjič je šel
na božjo pot na Dunaj sam Košut. Pa je
dobil od cesarja ravno tako „korbeo“ kakor
drugi. Cesar mu je dal zastopiti, da hoče
skupno banko. Ker so Košutovi obljubili
narodu, da bodo pridobili samostojno banko,
a je šla ta sedaj po vodi, in ker nekateri
poslanci Košutove stranke v tem oziru nočejo
odnehati, je notranji politični položaj na
Ogrskem jako resen. — Umrli je na Dunaju
bivši poljski minister-rojak Pientak. Tudi
sedanji poljski minister Abrahamovicz od-
stopi, njegov naslednik bo državni poslanec
dr. Dulemba.

BALKAN.

Položaj na Balkanu še vedno ni jasen
in še vedno je nevarnost vojske pred vratmi.
Kakor znano zahtevajo Srbi od Avstrije, da
ji ta odstopi del Bosne in Hercegovine, in
od te zahteve nočejo odnehati. Evropske
vlasti pa so sklenile, da opozorijo srbsko
vlado, da nima pravice, kaj takega zahtevati
in da naj ne izziva Avstrije, ker v slučaju
vojske ji nihče ne bo pomagal. Dvomilo se
je, če bo Rusija se pridružila tej skupni
akeiji. No, slednjič je Rusija pristala na to,

zopet našel. Hvala Bogu, hvala Bogu“, dejal
je oče Martin in solze so mu lile po starih,
razoranih licih.

Danilo ni obrnil oči od svojega veselega
srečnega očeta, neprestano ga je pogledoval
in pazno poslušal. Rad bi bil tudi še kaj
več izvedel od ljube matere, več kakor so
tu govorili o njej. Pa dokler je govoril gos-
pod Svetličič, se ni upal segati mu v be-
sedu. Ko pa je le ta malo utihnil, prosil je
očeta, naj mu pove kaj o materi in sestrah
ter bratih. In oče Martin je pripovedoval,
pa kako rad in s kakim ponosom! Ni mogel
najti dosta lepih besedij, da bi natančno po-
vedal, kakšna je njegova žena: silno pridna
in delavna, pametna, varčna a revežem dobra
in usmiljena, od srca pobožna in ponižna ter
jako skrbna za moža in otroke. S pravim
očetovskim veseljem je hvalil tudi oba sinova
in obe hčeri; kako so ubogljivi in bogaboječi
ter pridni za delo, kako ljubijo dom, ni jim
pa mar slabe tovaršije. Kar svetile so se mu
oči in vsi so ga z zanimanjem poslušali. Spo-
znali so, da govori resnico, ker je govoril
pristržno, skoro navdušeno, spoznali so, da je
mož poln ljubezni do svoje žene ter ves
skrben za svoje otroke.

Danilo je bil ves vesel in še bolj je
kopnel, da bi le kmalu videl ljubo mater
in dobre brate in sestre. In dejal je: „Moram
jim nekaj prinesiti domu! Hvala Bogu, moja
blagajnica ni prazna. Nakupil jim bom raz-
novrstnih stvari, samo ne vem, s čem bi jih
najbolj razveselil.“

„To bom pa jaz pomagala nakupovati“,
oglasi se gospa Svetličičeva, „in sama bom
dodala še nekaj darov.“

„Prav imaš“, reče gospod, „tudi jaz bom

pa tudi sama svetovala Srbiji, naj opusti to
svojo zahtevo. Srbski minister je odgovoril
na splošno, da Srbija hoče mir, toda določ-
nega odgovora ni dal. Avstrija pa hoče, da
Srbija njej izjavi, da noče vojske, da ustavi
mobilizacijo vojaštva, in da ji pove svoje
želje, kaj da namreč hoče na gospodarskem
polju od Avstrije. Če bo Srbija dala zadovo-
ljiv odgovor, se ne ve. Srbska javnost je za
— vojsko. — Torej pogodba med Avstrijo
in Turčijo je sklenjena in podpisana. Turčija
prizna aneksijo Bosne, Avstrija pa se odpove
sandžakatu Novibazar. Avstrija plača v 14
dneh Turčiji 2 in pol milijone turških lir
odškodnine za turška državna posestva v
Bosni-Hercegovini in odpravi pošte v mestih,
kjer jih nimajo druge države.

NOVICE.

Vse gospode dopisnike vnovič in nujno
prosimo, naj pišejo samo na eno stran
pole. Pišejo naj razločno in ne s svinčnikom.
S tem olajšajo uredništvu in tiskarni delo.
Vsi dopisi, ki so pisani nerazločno, romajo v
koš. Uredništvu ne preostaja časa, da bi do-
pise popravljalo, povrhu pa še na čisto pre-
pisavalo.

Umrli je dne 1. marca mnogoč. g.
Ivan Kraljič, župnik v Kozljaku v Istri.
N. v. m. p.!

Štrajk voznikov še ni končan, oziroma
vozniki še niso dobili dela, a kedajga bodo
dobili, se pa tudi ne ve. Govori se, da se je na
magistralu sklenilo, da tega dela okoličanom
sploh ne bodo dali več in da jim je ta štrajk
jako dobrodošla pretveza, da izključijo okoli-
čane od dobave gramoza. Dobavo so baje pod
roko oddali veliki italijanski tvrdki Faccanoni,
dasi so jo formalno razpisali; sedaj se bodo
moral pogajati vozniki s Faccanonijem, ako
bodo sploh prišli v pošte. Ker pa nekateri
trdijo, da to delo še ni oddano, je mogoče, da
se bo o tem še razpravljalo, toda dr. Mandič
je lahko uverjen in prepričan, da njega ne bodo
prašali za svet, komu naj to oddajo; zdrava
pamet in pa skušnje zadnjih let nam kažejo in
svedočijo za to, da bo magistrat slovenski
konsorej še veliko manje upšteval kakor je
svoječasno vlada upštevala N. D. O., dasi
obema predseduje dr. Mandič. Mi se zelo bojimo,
da bo konsorej vzlic vsem prošnjam od vseh
mogočih strani ostal na cedilu in da bo vspeh
brezmiselnega štrajka ta, da je odzvel dvema
slovenskima podjetnikoma delo iz rok po zna-
nem slovenskem geslu: Če nimam jaz, pa tudi
ti ne smeš imeti. To je menda sloga! Ako bi
šlo tukaj samo za Mandiča in pa znano gospodo
okrog „Edinosti“ bi jim morda nekateri tako
malo blamažo še privoščili, saj jih imajo itak
že vse polno, toraj ena več ali ena manj! Spa-
metovalo bi to Mandiča in nekaterih drugih
še vedno ne, kakor bi znanih krogov ne pre-
pričalo in ozdravilo od njihovega samoljubja
in domnevanja, da vse, kar oni naredijo in
edino le to je dobro, drugo pa slabo. Saj itak je
že znano, da ako kdo drugi vzame kako delo v
roke, mu nagajajo in kvarijo, kar se le da,
če tudi s tem škodujejo dobri narodni stvari;
brez njihovega dovoljenja in aprobacije „Edi-
nosti“ se v Trstu in okoli ne sme ničesar
gdogiti, če se pa, mora nasprotovati takemu
delu in tisti osebi. To čutijo že mnogi ugledni
možje. — Sedaj pa še par opazk. Recimo,
da bi štrajkovci zmagali na vsej fronti, koliko
bodo na boljem? Kedaj bodo pridobili izgub-
ljeni zaslužek? Kajti ta štrajk je bil nastavljen
na najbolj nevgođen čas; zima, slaba letina,
splošno nič zaslužka, potem pa še taka draginja
živil in sena. Ako je prizadet po en sam faktor,
si človek že še pomaga ali živina hoče imeti vsak

Drugo jutro sta šla gospa in Danilo v
prodajalno. Nakupila sta lepega blaga in tka-
nine in svilenih rut in pisanih trakov in lepih
predpasnikov in mnogo drugega, kar človeka
razveseli in mu koristi. Trgovski učenec se
je potil prav pošteno, ko je nesel za gospo
velik sveženj na njen dom. Tudi Danilo je
nesel precej zavojev. Ko prideta domu in
gospa razloži na veliko mizo vse nakupljene
stvari, se oče Martin kar ni mogel načuditi.
Gospe Idi je bilo to strašno všeč. Kar položi
roko na kos jako lepega, temno višnjevega
sukna in pravi Martinu:

„Oče, to blago vam je kupil Danilo, vaš
sin. Vzemite je, kmalu pride krojač, ki vam
pomeri novo obleko, delo mu bom pa plačala
jaz.“ Tako je dobil Martin lepo novo obleko,
in bil je zelo vesel, ko je odložil precej po-
nošeno staro obleko. Spet in spet se je za-
hvaljeval in vedno se mu je zdelo, da se je
zahvalil še premalo za vse mnogovrstne do-
brote, s katerimi so ga kar obsipali ti dobri
ljudje. Pa so mu tudi znali dobrote deliti z
največjo ljubeznivostjo, ne da bi mu bili
kedaj kakorkoli očitali in oponašali njegovo
revščino. In to mu je delo silno dobro. Gos-
pod Svetličič ga je često ustavil in mu de-
jal: „Nehajte vendar! Saj je Bog dal zato
enim več premoženja, da drugim, ki ga ni-
majo, pomagajo. Ko bi bogatini le hoteli,
dobili bi v radodarnosti več veselja, kakor
v posvetnih zabavah in veselicah. Pa ne
umejo tega, ne znajo, nočejo; skrita jim je
resnica, katero je povedal Izveličar rekoč:
„Veliko boljše je dajati, kakor jemati.“

(Nastavek prihodnjič.)

dan svojo krmo, če dela ali pa ne; vsakega dela in povsodi se pa živino opravljati ne da. Nadalje je treba omeniti, da je neopustljivo, da se tako važni in osodopni koraki in ukrepi odločujejo po tako mladih in neizkušenih možeh kakor je predsednik štrajkovcev; tega je krivo vodstvo stranke „Edinosti“. Ker je pa med štrajkovci mnogo naših pristašev ali vsaj somišljenikov, se moramo zanje zavzeti, zavzeti pa se moramo tudi za stvar samo, kajti gre tukaj za Slovence v okolici sploh in mi ne smemo in nečemo dopuščati, da bi mladi koristolovci zapeljavali okoličane v nevarne spekulacije in vratolomne štrajke. Ako so že hoteli kaj ukreniti, so se morali najprej organizirati, nabrati si nekaj teoretične podlage za podporo, potem poskušati pridobiti si pozicijo pri podjetnikih, ako tam ni uspeha, pri oddajalcu dela potegovati se za direktno oddajo, če bi tudi tu ne šlo, potem šele dobro premisliti, ali naj se začne s štrajkom ali ne. Za vsak slučaj pa je treba ob takih okolišnih pomisliti na posledice. Nekaterim ne bo mnogo na tem, če dovoljajo gramoz za magistrat ali pa ne, nekatere bo malo bolj bolelo, toda za nekatere je pa to vitalnega pomena in za te bi se bilo moralo skrbeti in misliti že pred štrajkom. Tako vsaj uči zdrava pamet in pa socialne teorije, katere bi morali gg. juristi okrog „Edinosti“ poznati. Ponavljamo, to je neopustno, da se prepustijo mlademu, neizkušenemu in kakor se kaže tudi teoretično nevednemu človeku odločitve takih zadev. Dobro znano, da imajo nekateri pred sabo edino le svojo lastno čast in karijero, in hočejo preko tako dragih in velikih žrtv postati vplivni in premožni možje, po izgledu nekaterih drugih „rodoljubov“.

n Torej — bojkot! Pretečeni teden je nekdo svetoval v „Edinosti“ svetoivanskim možem, naj ne pustijo svojim ženam k laški maši. V 61. št. istega lista pa neki „verniki“ priporočajo bojkot tej maši in pravi: Čemu bi hodili k tem mašam, ko imajo Svetoivanci svoje stare običajne službe božje. Ker sami priznate, da imajo Slovenci svojo službo božjo in ker njih nihče ne sili k laški maši in pridigi zakaj torej vedno drezate proti novo vpeljani maši? Skoro se nam hoče dozdevati, da je ta „verniki“, take sorte ki bi rad videl bojbotirano vsako mašo, naj si bo slovenska ali laška. Klasičen je tudi stavek tega „vernika“: „Mi pa ostanemo kljub temu vedno dobri kristjani“. Ne vemo, zakaj to zatrdilo. Kakor da bi bila upeljava nove maše lahko komu povod, da ne ostane dober kristjan. Gospod „verniki“, vaše krščanstvo diši zelo po „edinjaškem krščanstvu“. Ker si ne moremo misliti, da bi dohajali v „Edinost“ dopisi, ki se bavijo s svetoivanskimi cerkvenimi zadevami, od druge strani kakor od „vernikov“, ki imajo svoje shajališče v svetoivanskem „Narodnem domu“, in ker pravijo, da hočejo ostati dobri kristjani, dasi nismo imeli dosedaj priložnosti, spoznavati in občudovati njih gorečnosti, smo prepričani, da bomo odslej videvali pri običajni slovenski službi božji navzoče vse svetoivanske „narodnjake“, z molitveno knjižico v rokah, tiste pa, ki ne znajo brati, s paternostrom.

n Nova cerkev v Trstu. Salezijani so začeli zidati na svojem zemljišču via Istria novo cerkev po načrtu inženjera Budinicha. Cerkev bo v obliki križa; dolga bo 29.36 m, široka pa 8.86 m.

n Marijina družba. V nedeljo popoldne je imela naša družba v svoji sredi nenavadnega in odličnega gosta, čg. dr. Kreka. Prihitiel je iz sv. Križa med nas. Ko smo zvedele, da pride ta odlični mož med nas, se nas je zbralo toliko, da je bila naša dvorana velika, veliko premajhna, da bi dala prostora vsem, ki so prihitele. Dr. Krek je govoril o starostnem zavarovanju s posebnim ozirom na posle. Navdušeno smo mu ploskale. Žal, da se je gospod tako hitro ločil od nas. Želimo, da bi ga kmalu zopet videli in slišale.

n Tržaško slovensko gledališče. V nedeljo se je uprizorila prvokrat na našem odru drama „Mati“, najnoveše delo našega mehkočutnega pisatelja Meškota. Sicer to dramatično delo v tehničnem oziru ni dovršeno, kar se pri uprizoritvi hitro spozna, ima pa rodoljubno tendenco ljubezen do rodne zemlje, do ljudstva in do vsega, kar je njegovega, tako jasno izraženo, da bi se mogli na njej ogreti tudi oni, ki se že potapljajo v morju nam tujega naroda.

Želeli smo in pričakovali, da bo narodno „zavedno“ in „rodoljubno“ tržaško slovensko občinstvo posetilo to predstavo v tolikem številu, da bo sicer ne velika gledališna dvorana vendar enkrat polna. „Moč uniforme“ je pač imela toliko privlačne sile na to občinstvo, da je bilo gledališče polno. Drama „Mati“, tudi domač slovenski umotvor, a drugačno vsebino in tendenco, je ni imela. — Pajcane in maskarade so priljubljene in dobro obiskane. Nad tem tržaškim slovenskim kulturnim nivojem višje stoječega naše občinstvo ne razume. Žalostna perspektiva v našo bodočnost v Trstu! O predstavi sami ne bomo veliko govorili. Uspoštovati moramo, da so skoro vse vloge te drame precej nehalne vsakemu igralcu. Popolnoma nas je zadovoljila s svojim globokočutnim igranjem vloge Silve ga. Danilova g.čna Mekindova je bila v vlogi klepetave meščanke prav izborna, zakar je dobila pohvalo pri odprtem odru. Dobra sta tudi bila g.čna Puoljeva ki je igrala mater, in g. Verovšek, ki je umerjeno igral idealnega župnika.

Tatvine na Opčinah. Predsinočnjem so tatovi s svojim obiskom počastili vilo gospe Elvire Lolli na Opčinah; hiša je sedaj prazna. Tatovi so zato z vso komoditeto vkradli veliko

flaubert, revolver, daljnogled in nekoliko vilic in nožev s srebrnim držalom, vse skupaj v vrednosti 1000 K. Gospa Lolli je zavarovana proti ulomu.

n Volitve v predstojništvo delavske zavarovalnice zoper nezgode v Trstu se vrše dne 31. marca 1909, in sicer iz delavske skupine VI. kategorije. Voliti je enega člana in enega namestnika. Slovenska kandidata sta: Anton Jeriha, delavec pri Devici Mariji v Polji, za člana; Fran Gomišček, poslovodja v Solkanu, za namestnika. Treba napeti vse sile, da prodremo zopet v tej skupini in s tem damo najboljši odgovor na ukrep, s katerim se je razveljavila izvolitev naših dveh, decembra meseca izvoljenih kandidatov. To pot volijo samo delojemalci! Glasovnice so gospodarji zavarovanih podjetij že prejeli. V ta namen, da se volitve izvrše zadovoljivo in koristno za naše gospodarske interese, se je dogovorilo skupno postopanje. Obračamo se zategadelj do naših interesentov s prošnjo, da blagovolijo čimprej doposlati prejete glasovnice, ki morajo biti podpisane od delodajavca in zaupnika delavcev, predsedniku tržaškega volilnega odbora dru. Edvardu Slaviku, odvetniku v Trstu.

n Novi sneg je napravil na železnica promet velike zmešnjave. Vsi vlaki imajo velike zamude. Nekateri vlaki na južni železnici vozijo vlaki, le do Jesenic in Maribora. Delavci sicer po progah kar mrgoli, a jih je še premalo. Na pomoč se je tudi s posebnim vlakom odpeljalo iz Ljubljane na Jesenice 400 mož 27. pešpolka. Splošno trpi ves promet.

n Vsled silnega snega sta na Brennerju obtičala v snegu brzovlak in osobni vlak. Tudi drugod na Tirolskem so obtičali vlaki v snegu.

n Reško cerkveno vprašanje. Reka spada pod hrvaško senjsko škofijo. Reka je politično že ločena od Hrvaške, h kateri spada po naravi. Sedaj bi jo pa radi reški Lahi in Madžari še cerkveno ločili od Hrvaške in zahtevajo za Reko posebno škofijstvo. V tej zadevi sta bila že v Rimu tudi reški župan in dr. poslanec Zanella. V Reko pa je prišel na razgovor neki sekijski šef iz Budimpešte. Sedaj pa javljajo, da se hočejo tudi vpreti vsi hrvaški škofje, kateri pošljejo k cesarju tudi deputacijo pod vodstvom sarajevskega škofa dr. Stadlerja. Rim gotovo ne pojde na limance Lahom in Madžarom, saj njih delovanje ni v prosep vere in Cerkev in upamo da jim tudi Dunaj ne bo pritril, ter da bo zmaga pravična hrvaška stvar, za katero se potegne ves hrvaški episkopat.

n „Pasjeglavec“, (vezani K 2.20, nevezani K 1.20 s poštnino) je le še nekaj izvodov na razpolago. Priporočajo se pa tudi raznovrstne druge povestne knjige v veliki izbiri v prodajalni „Katoliškega tisk. društva“ v ulici delle Poste, 9.

n Smrtna nezgoda. Pri gradnji hiše št. 5 v ul. Ferriera, ki je sedaj že pokrita s streho, je bil med drugimi službeni tudi zidar Josip Gregorič star 45 let, stanujoč pri Sv. M. M. Zgornji št. 191, oženjen s tremi otroci. — Vžeraj ob 4.30 popoldne se je Gregorič nahajal na strešni terasi in sedel na lesenem mostu. Zdi se da je na enkrat zgubil ravnotežje; ubogi delavec je padel in obležal nezavesten na mostu pri prvem nadstropju. Tovarishi so ga pobrali in telefonirali na zdravniško postajo. Zdravnik je konstatiral, da mu je bila strta lobanja; zlomil si je tudi levo ramo in dobil rano na nogi in na glavi. Revček je izdihnil dušo že med vožnjo v bolnišnico. Truplo so prenesli v mrtnišnico pri Sv. Justu.

n „Društvo jugoslovanskih železniških uradnikov“ se ustanovi v Trstu. V nedeljo, dne 7. t. m., se vrši v „Narodnem domu“ ustanovni občni zbor tega društva.

n Strašna žaloigra v Št. Andrežu na Goriškem. 23-letni delavec Nanut iz Št. Andreža je ustrelil 20-letno dekle Pavlin Marijo. Že par let je bil znan, žnjo, a v zadnjem času dekle ni več marala veliko zanj in bila je v dogovoru z nekim vojakom. To ga je hudo peklo in v noči od nedelje na ponedeljek je izvršil strašen čin ljubosumnosti in maščevanja. Ustrelil je nanjo trikrat, nase dvakrat. Dekle je že umrlo v goriški bolnišnici. Morilčevo stanje pa, ki je zadet dvakrat v prsi in se nahaja v goriški moški bolnišnici, je jako dvomljivo.

n Vlagajte svoj denar v hranilnico! Pred kratkim je prodala na Nižje Avstrijskem neka služkinja svoj del premoženja, za katerega je skupila približno 600 kron. Ta denar je pa spravila v svoj kovčeg. Ko je čez nekaj dni odp-la kovčeg, da bi denar vložila v hranilnico, je dobila samo še ostanke bankovcev, vse drugo so snedli miši. — Tudi mnogi naši ljudje imajo navado, da hranijo denar doma. Svetujemo jim, da tega ne store ampak, da vložijo svoj denar v „Ljudsko hranilnico“ v Trstu, ulica Poste, 9, kjer ga ne ukradejo ne tatovi in ne snedejo miši.

n Dunajski župan dr. Lueger, ki je sedaj v Lovrani, se je peljal z avtomobilom proti Moščenicam. Na poti doteče moščenškega župnika, ki je hitel domu, poročiti nov par. Župan povabi župnika v avtomobil in ga pelje v Moščenice. Župnik je ženinom in svatom, ki so že čakali, predstavil „velikega“ gospoda, katerega je potem tudi omenil v svojem cerkvenem govoru. Po poroki in maši kateri je prisostvoval dr. Lueger s svojim spremstvom so svatje povabili dr. Luegerja na „ohcet“, kar je pa ta z ozirom na svoje zdravje odklonil. Potem ko je novoporočenima želel srečo in jima priporočal medsebojno ljubezen, se je župan zopet odpeljal proti

n Avstrijska Rafaelova družba je imela 23. feb. na Dunaju letni občni zbor, katerega se je vdeležil kot zastopnik slov. Raf. družbe dr. Krek. Iz poročila predsednika grofa Harracha posnemamo, da se je naselilo leta 1907/08 v severnih zedinjenih državah 782.870 izseljencev, izmed katerih je bilo 82.983 Avstrijcev in 85.526 Ogrrov. Mnogo naših državljanov pa se je naselilo tudi v Kanadi in v Braziliji. Tudi podružnici v Pragi in Trstu sta sli na roko izseljencem. Društveni zaupniki v nemških pristaniških mestih so podpirali s svetom in dejanjem 50.000 izseljencev. Jako uspešno je bilo tudi društveno delovanje z ozirom na varstvo deklet. Na to je poročal dr. Krek o delovanju slov. podružnice, o ustanovitvi slov. Raf. družbe v Novem Jorku i. t. d. Družbin blagajnik je povedal, da so se dohodki povečali, toda večji so tudi stroški. Rafaelova družba je vsega priporočila vredna.

n Volitve na Koroškem. V kratkem bodo na Koroškem volitve za deželni zbor. Slovenci so postavili sledeče kandidate: v kmetijski skupini: Fl. Ellersdorfer, župan Grebinijski; dr. posl. Fr. Grafenauer, eventuelno Msgr. Valentin Podgore; Janez Vošprnik, posestnik v Zgor. Jezerih; Jožef Škrbina, posestnik v Hudih Dolih; v splošni skupini pa: dr. posl. Fr. Grafenauer.

n Zveza slovanskih zdravnikov. „Osrednja zveza čeških zdravnikov“ je sklenila, da ne pristopi k „Zvezi avstrijskih zdravnikov“ in sicer radi nemških zdravnikov, ki so se izkazali Čehom tako sovražni. Snuje se pa samostojna „Zveza slov. zdravnikov“ v Avstriji.

n Obsojen urednik v Sarajevu je bil obsojen urednik „Srbske Riječi“, Jugović, na 6 mesecev ječe, ker da je objavljaj tendenciozna poročila o avstro-srbskem sporu.

n Mrtvaška glava na mizi ruskega zunanjega ministra Izvolskega ter je položila na ministrovo pisalno mizo mrtvaško glavo, bodalec in napis: „Ako Izvolski izda naše srbske brate, bo zaboden“.

n Potres. Poročila iz Sirasa pravijo, da se ondi potresni sunki nadaljujejo.

n Vojaške odredbe na Koroškem. Graški listi poročajo, da se na Koroškem ustanovi posebno trdnjasko poveljstvo. Podrejene mu bodo trdnjave malborgetska, rabljiska, predilska in bovška. Poveljnik bo v Beljaku.

n Radi znanih dogodkov v Domžalah na Kranjskem so bili pred tremi leti obsojeni nekateri možje na podlagi nekega starega para-grafa, na 24 ur zapora, samo zato, ker so klicali „Živio“. Prošnja za pomilostenje je bila zavrnjena, kljub temu so poslanci S. L. S. še posredovali in upati bi morda bilo, da na Dunaju vendarle kaj dosežejo, a vse je prekrizalo deželno predsedstvo kranjsko, ki nove prošnje za pomilostenje ni hotelo poslati naprej in jo je kar zavrnilo. S tem je deželno predsedništvo zopet pokazalo svojo veliko ljubezen do Slovencev. — Danes so dobili obsojenci poziv da morajo nastopiti zapor. Tako bodo zaprti 24 ur, ker so na slovenski zemlji klicali „Živio“. Dabi se tako prakticiralo proti nemškimi „Heil“-in in italjskim „Evviva“-klicem, bi moral biti zaprt marsikak uradnik. Slovenskih „Živio“ radi teh obsodb se ne zatro, naš „Živio“ bo preživel tudi take obsodbe.

Iz okolice.

o Iz Sv. Križa. V nedeljo 28. m. m., dopoldne se je vršil občni zbor naše posojilnice v navzočnosti dr. posl. in predsednika „Zadružne Zveze“ g. dr. Kreka, ki je v ljudnem govoru zbranim članom pojasnil pomen rajfajznov, ter priporočal članom varčnost, ki se da posebno pospeševati z domačimi hranilnicami ali šparovčiki. Da posojilnica v tem kraju, kjer niso mogli naši tržaški kolovodje nič ustanoviti, dobro napreduje, spričuje to, da šteje danes po svojem kratkem obstanu že preko 70 članov. Popoldne se je pa vršil ustanovni občni zbor „Gospodarske vinarske zadruge“, ki je bil nepričakovano dobro obiskan. G. dr. Krek je prepričevalno govoril o nujni potrebi take zadruge, ker le potem zadruge moremo naše pridelke spraviti na svetovni trg. Priporočal je tudi ustanovitev živinorejske zadruge, ki more pospeševati napredek v živinoreji z nabavo dobrih plemenjakov in drugo. Same kmetijske družbe ne morejo tega storiti. Take zadruge dobe tudi državne podpore, ako da podpora tudi dežela. Tega pa tu ne bo, ker italijanska stranka, ki gospodari v našem dež. zboru ne bo hotela podpirati našega napredka. Če hočemo napredovati, si moramo pomagati sami, in to potom zadrugištvu. — Priporočajo ustanovitev mnogo tacihi zadrug, ki bodo potem naravnost od države zahtevale podpore. Upamo, da bodo ti nauki obrodili veliko uspeha v korist našega ljudstva.

o Iz sv. Križa. 28. dan februarja 1909 ostane neizbrisen v spominu vseh občinarjev svetega Križa pri Trstu. Ta dan smo ustanovili pri nas društvo, ki bo koristilo več ko razna druga društva, ako bo načelstvo kos nalogi, ki si jo je prevzelo. Ustanovili smo prepotrebno „Gospodarsko in vinarsko društvo“. Na vstanovnem občnem zboru smo imeli izvanredno srečo, da smo slišali dr. Kreka, očeta gospodarskega preporoda med Jugoslavlani.

Smelo rečemo, da vsi prebivalci sv. Križa so imeli priliko ga slišati. Zjutraj je imel pre-

list sv. Pavla ap., ki se bere I. ned. v postu Zlasti ko je razlagal besede: „Vbogi smo, vendar mnoge obogatimo“ zdelo se nam je, da v Kreku slišimo samega sv. Pavla govoriti, kajti radi svoje znane priprostosti in ponižnosti združene z veliko učenostjo bi mogel tudi Krek sam o sebi reči: Vbogi smo, pa mnoge obogatimo. Ob 11. uri smo imeli občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod je prišel naš občesplošni dež. poslanec g. Al. Gorjup. — Pravila novega društva je ob napeti pazljivosti navzočih čital in s svojo duhovitostjo razlagal dr. Krek. Naši možje niso navajeni občni zbor tuk. hranilnice in posojilnice za volitev nadzorstva. Po končani volitvi nam je Krek razložil veliki pomen kmečkih posojilnic, in novoizvoljenim nadzornikom razjasnil njihove dolžnosti. Popoldne ob 3, pa je bil ob nepričakovani vdeležbi povabljenec in nepovabljenec vstanovni občni zbor novega gosp. društva. Na shod

kakor delate vi, nevarnosti ne odpravite nikdar! Imamo pri nas nepotrebni laški otroški vrtec, in sedaj v dobimo še nemškega. Ne bi li bilo mogoče, da bi otroci slovenskega otroškega vrta v dobili opoldne malo kosila? Mislim, da pri tolikih trgovcih in posestnikih bi se ta stvar lahko izvršila. Potem bi imel ta vrtec še veliko več otrok, tudi takih, ki hodijo sedaj v italijanski vrtec, kjer imajo sicer kosilo zastoj, a ko vstopijo v ljudsko šolo, se morajo vpisati v italijanski oddelček. Če bi se vsaj polovica denarja, ki se zavrže za ples, uporabila v ta blagi namen, potem bi ne bilo potreba se bati ne italijanske ne nemške nevarnosti. Tudi rodoljub.

Iz Isire.

Iz Boljunca. — Naši liberalci. Splošno je znano, kako so naši liberalci v minulem letu divjali nasproti nam. Njihovi dopisi v „Edinosti“ so bili na višku nesramnosti. A ne samo v besedi in časopisju so nas napadali, ampak tudi našo imovino so poškodovali, pobili so okna posojilnice, knjižnične sobe „Del. izobr. in podp. društva“. Napadli so pa tudi dejansko gg. Terseglava in Čenčiča, ki sta govorila na našem shodu. Ko je imel g. Šone oditi iz Boljunca, so nameravali, zanašajoč se na županovo oblast, vreči nas iz kaplanije. Uvideli smo to nevarnost in jih prehiteli s tem, da smo si kupili hišo. Spoznali so, da nas na tak način ne bodo ugnali, in zato so si umislili drugo zvijačo. Govoriti so začeli o potrebi sloge. Odbor „Kons. in gospodarskega društva“, ki ima mimogrede rečeno namen podpirati liberalizem in pravljivost ne pa gospodarski napredek našega naroda, je povabil odbor naše posojilnice na sestanek, na katerem se je imelo razpravljati o „odpravi strank“ v naši občini. Odbor Hranilnice in posojilnice se je vabilu odzval. Na sestanku se je res dogovorilo, da preneha vsako napadanje ter da naj se dela na to, da bo ljudstvo spoštovalo duhovnika in učitelja, ter da bi se bolj poskrbelo za vzgojo mladine, katere je nekaj jako podivjane. Da smo bili mi s tem zadovoljni, je lahko umljivo, načel se to ni tikalo, za dostojno in olikano obnašanje smo pa bili mi vedno. Ker se je ravno od ene strani to obljubilo, kjer se je največ v tem oziru grešilo, smo pričakovali, da se do sedanjega žalostne razmere zboljšajo. A ta up nas je varal. Ko je nekaj dni po tem sestanku prišel g. Vouk iz Doline v našo občino na pogrebno opravilo, se je iz prostorov „Kons. in gosp. društva“ za njim živjalo, otroci so pa čakali na trgu z namenom, da bodo za imen. gospodom kričali, a ta je odšel drugod in se tako izognil sramotenju. In še več! Niti tisti, ki so se udeležili sestanka, niso držali obljube. Neki odbornik „Kons. in gosp. društva“, ki je tudi obč. odbornik, je z najgromčnejšim razžaljenjem napadel poslušajočo odborico posojilnice v posojilnih uradov. Za razžaljenje sorodstva enega odbornika je prejel 5 dni zapora. Odbornika sta mu velikodušno odpustila pod pogojem, da plača 10 K. za knjižnico „Del. izobr. in podp. društva“. Takoj v noči po tem je podivjana liberalna druhal, pobila okna posojil. prostorov in razdrila leseno lopo. Taka je olika naših nasprotnikov in njihovost. Liberalcu ne veruj! Mi sicer ne bi pisali o tem toli obširno, a ker širijo nasprotniki lažnjive govorice o tem, zato smo dolžni to javnosti pojasniti. Izjavljamo, da smo za slogo tudi mi, a ne za tako, kot jo hočejo imeti naši liberalci. Z besedo „sloge“ se ne bomo pustili odvrniti od tega, da ne bi branili naših verskih svetinj, našega prepričanja in naše duhovščine. Za to bomo šli vsikdar v boj proti vsakemu napadalcu, a ne s takim orožjem, kot ga rabijo naši liberalci ampak z uma svitlim mečem.

— V lastnem domu. Nič več nimamo strahu pred grožnjami naših preganjalcev. V lastnem domu smo „Hranil. in posojil.“ si je kupila svojo hišo. Od 21. m. meseca posluje že v novem domovju. — O b o r „Del. izobr. in podp. društva“ v Boljuncu se je vršil ob priključitvi v novo posojilnično hišo, kjer se bo odslej zbiralo poštenomisleče ljudstvo k pouku in zabavi. Izvolil se je sledeči odbor: Zobeč Jožef, predsednik, Žerjal Jožef, podpred., Maver Mih.; tajnik, Bolčič Mih., blagajnik, Starec Jožef, knjižničar; Žerjal Lovr., Pečenik Andrej šu Žerjal Jož. odborniki. Tem je izročeno društvo za eno leto v vodstvo. Naj vrše svojo dolžnost vestno in častno, Prihodnjic natančneje poročilo! (Ur. prosimo).

Iz Doline. Dne 27. febr. smo pokopali Jožefa Pangerca. Bil je najstarejši mož v Dolini, star 87 let., prava bržanska korenina, dober kristjan in dober narodnjak. Nikdar se ni bal pokazati svojega verskega prepričanja. Bil je vzgleden gostilničar, kakovršnih imamo danes malo. Vedel je, kdaj ima mož zadosti pijače, ter mu ni več dal; pomagale niso ne prošnje ne žuganje. Bog mu daj večni mir!

Iz Krasa.

Iz Pliskovice na Krasu se poroča, da je liberalnoagrarna stranka, ki se je pri zadnjih državno in deželnozborskih volitvah silno močno čutila in ošabno gledala na naše gibanje, pri volitvi župana dne 13. t. m. m. pogorela. Liberalni denarni mogotci zgubljajo vedno bolj svoj upliv, ker se jih ljudstvo osvobojuje. Gotovo bo tudi na Krasu prišel dan popolne osvoboditve našega ljudstva iz gospodarske in politične sužnosti. Dal Bog!

Iz Povirja pri Sežani. Tudi naše kraško, za toli slabo in dobremu nedostopno razupito ljudstvo je pristopno osvežujočemu duhu krščanske ideje. Naša Mar. družba je v družbi s sežansko priredila dne 21. feb. veselico z mnogovrstnim vspremem. Veselica je v vsakem oziru dobro uspela. Posetilo jo je mnogo občinstva, ki je bilo žnjo zadovoljno, kar spričuje mnogostranska pohvala in želja, da se priredi še večkrat kaj lepega. Torej na delo!

Razne vesti.

Kaj čitaš? S tem vprašanjem se sedaj bavijo katoliški časniki v Belgiji. — Kaj čitaš? — vpraša L' Ami de l' ordre: Ti kot katoličan dobro veš, da marsikateri list skoraj v vsaki številki blati, kar je tebi svetega. Zakaj pa torej podpiraš s svojim denarjem? Mnogi očetje dobro vedo, da so marsikateri listi v verskih zadevah strankarski, in vendar jih drže v svoji hiši, jih čitajo pri rodbinski mizi in jih puste v rokah svoje žene in svojih otrok. Ti se morda izgovarjaš, da ga rabiš iz trgovinskih ali drugih ozirov, — da ima pa pri tem škodo odgoja in večkrat tudi navednost tvojih otrok, na to ne gledaš? V tvojo hišo bi smel priti le častnik, kateri ne kvari vere in krščanskega življenja. Zakaj trošiš torej denar za slabi tisk? Ta vprašanja naj si stavi zlasti dandanes vsakdo, preden naroči kak list.

KOLENDARČEK:

Sušec — Marc.
6. Sobota: Kvatro; Fridolin, op. Zvezda.
— Zgod. kol.: * Josip Stritar I. 1836; * Michelangelo I. 1475; Odkritje Avstralije od Mangelhaensa leta 1521.
7. Nedelja: 2. postna (kvat.) (Jezus se na gori izpremeni), Tomaž Akvinski. — Zgod. koledar: + Sv. Tomaž Akvinski leta 1274; + slavist Fran Miklošič leta 1891; Napoleon se vrača iz Elbe na Francoško I. 1815. (Zadnji krajec ob 4.47 po noči).
8. Ponedeljek: Janez od Boga, spoz. — Zgod. kol.: Kronanje Friderika Rdečobrada I. 1152; + Nadvojvoda Franc Karl (oče našega cesarja) leta 1878; * Dvorčak I. 1841.
9. Torek: Frančiška Rim.; Danimir. — Zgod. kol.: + Cesar Viljem I. leta 1888; Danton postavi revol. tribunal I. 1793.
10. Sreda: 40 muč.
11. Četrtek: Heraklij, muč. — Zgod. kol.: * Torquato Passo I. 1544. („Osvobojeni Jeruzalem“).
12. Petek: Gregor I. papež. — Zgod. kol.: + franc. verski pisatelj Didon I. 1900; Ustanovljenje dunajske univerze I. 1365.
13. Sobota: Rozina od. — Zgod. koledar: * Cesar Jožef II. leta 1741; Izbruh revolucije na Dunaju I. 1848; Umorjen ruski car Aleksander II. leta 1881.
Najbrže bo sneg in vihar.

Ziskovine za čč. župne urade priporoča
Prodajalna „Kat. tisk. društva“
v TRSTU ulica delle Poste 9.

Dosedaj so na novo natisnjene in je udobiti sledeče:
Dnevnik; Fides Matrimonii; Fides Mortis; Fides Nativitatis et Baptizma; Izkaz premen. in stalnih najemščin; Izkaz glavnic; Izkaz hranilnih vlog; Izkaz ustan. sv. maš; Nota v smislu „Ne temere“; Nota za ženine in neveste; Liber intentionum; Liber Baptizatorum; Liber Copulatorum; Posnetek računa; Račun; Testimonium status liberi; Testimonium denuntiationum matrimonialium.

SVOJI K SVOJIM! — Uljudno naznanjam sl. občinstvu, č. duhovščini, p. n. učitelstvu, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, kakor tudi raznim čitalnicam in ljudskim knjižnicam, da sem preskrbel svojo

— KNJIGOVEZNICO —
z vsem potrebnim da lahko izvršujem vsa dela od pripravi do najdnejših. Posebno solidno in ceno vezanje knjig za šolske, ljudske in zasebne knjižnice ter čitalnice. — Vezanje in prevezanje missalov, raznih zapisnikov, hranilnih in drugih knjig, ter izvrševanje raznih del, ki spadajo v knjigoveško stroko. Zunanja naročila izvršujem solidno in točno.
ANTON REPENŠEK, knjigovez
TRST, — Ulica Cecilia št. 9. — TRST.

KUPUJTE „Užigalice v korist obmejnim Slovincem“

in kolek v isti namen. — Oboje je dobiti v prodajalni „Katoliškega tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste 9.

Slovenec KONRAD SKAZA,
delavnica za vsa cerkvena dela
v St. ULRICH, Gröden (Tirolsko) se najtopleje priporoča za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Prodajalna katoliškega tiskovnega društva v TRSTU
se priporoča v nabavo spovednih in obhajilnih listkov za velikonočni čas.

Kupite čevlje
pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru
Josipu Stantič
TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)
Ta mojster vam postreže po domače, z najboljimi čevlji in po nizki ceni.

ZALOGA
likerja v sodčih in butilkah
JAKOB PERHAYC
TRST — Via delle Acque — TRST
Veliki izbor vsakovrstnih najfinejših in starih vin v butilkah.
Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

NOVO POGREBNO PODJETJE
Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.
Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02
Zaloga oprave ulica Massimo d'Azeglio št. 18.
Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.
Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rokave, čevlje, vence in umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.
Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati konkurence.
Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo: HENRIK STIBEL in drug.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA
za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.
Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110
Sprejema hranilne vloge tudi od 4 1/2 %
neudov in jih obrestuje po 4 1/2 %
Davke plača hranilnica sama.
Za varnost vlog jamčijo udje
(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.
Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Prodajalna KATOLIŠKEGA TISKOVNEGA DRUŠTVA
— v TRSTU, ulica delle Poste št. 9. —

Ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trgovske knjige, notici i. t. d., i. t. d.
:: Častito duhovšično opozarjamo posebno ::
na našo zalogo voščeneh sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg á K 5.—, I. vrste „Il Santo di Padova“ kg á K 4.40, II. vrste kg á K. 2.40, okinčane sveče kg á K 3.40, ekonomične sveče kg á K 1.40., Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) 1/4 kg K 1.20, 2.—, 2.40 ter oglje za kadilnice á kg K 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži) povoskano platno za altarje, tiskovine za čč. župne urade dobito istotam.
Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike: Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi. — Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.
Obilno obiska in naročil prosi
„Katoliško tiskovno društvo“ v Trstu.

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.